

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsei Nr. 16.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bornat și la toterie

Probleme actuale în
viața noastră națională.

V.

(*) Starea noastră excepțional de gravă pe tărîmul politic este atât de bine cunoscută tuturor, încât fiecare dintre noi simțeste necesitatea impetuoasă a problemelor mari care ni-se impun pentru apărarea națională în contra opresiunii maghiare. Simțeste fiecare necesitatea problemelor mari care se ne preocupă, însă cu durere trebuie să mărturisim, că prea puțini se și preocupă de problemele serioase care ni-se impun.

Cei mai mulți, având și bunăcredință și bunăvoință și tragere de inimă față cu ameliorarea sorții politice a poporului nostru, se aventurează în planuri pripit făurite, se pasionează de probleme nechibzuite, își fac iluzii puțin serioase, contemplează acțiuni de al căror rost desastroas nu-și dau seama — crezând că în chipul acesta vor pute mântui poporul din starea politică pe zi ce merge mai rea. Idealul suprem al acestor politicieni de ocazie, cari nu vreau să știe de trecut și cari își imaginează că înțeleg prezentul și pot prevedea chiar viitorul: se resumă în abandonarea tacticii noastre de rezistență pasivă față cu parlamentarismul unguresc și punerea în scenă a unei politici activiste din partea partidului nostru național. Atât și nimic mai mult...

Nu e locul aici să deschidem o discuțiune asupra acestei chestiuni. Este însă locul să subliniem convingerea, credem bine fondată: că deoparte starea noastră politică este mult mai gravă decât s'o putem ameliora cu asemenea aventuri de carnaval, ear' de altă parte rezonoanele politice contrazic fără de cruțare procedul de a evoca drept o »eră nouă« pretinse *forțe proprii*, pe cari trebuie să le cultivăm înainte de a ne măguli cu ele.

Cu alte cuvinte, problemele mari ale politicii noastre sunt tocmai problemele de a ne îngriji de propriile forțe cari ne lipsesc astăzi în măsura în care ar trebui să le avem, ca să primim liniștiți la desfășurarea evenimentelor din monarhie și ca să așteptăm fără teamă acel decizător moment istoric, în care constelația politică a imperiului nostru va trebui să se prefacă după-cum va dicta duhul național, care-i astăzi duhul vremii în monarhia de Habsburg.

Se pot însă îngriji și se pot întări până la măsura cerută propriile noastre forțe politice prin nesocotirea de a le lăsa pradă fragede cum sunt — hărpuiei cu nedreptate, cu nelegiuire, cu sâlbăticia de moravuri și cu desfrânarea parlamentarismului unguresc și pe deasupra fără nici o șansă de reușită?... Nu. *Propriile forțe se le cântăm în consolidarea noastră interioară pe toate tărîmurile vieții publice, în ridicarea maselor la conștiința cetățenească prin presă și prin organizarea discipliniei de partid, ear' nu se le cântăm în ciocnirea cel puțin de prisos cu forțele imorale gigantice ale puterii de stat, — eată cuvântul de ordine politic, care se degazează din multele și marile probleme actuale ale vieții noastre naționale.*

Argumentul de gală al politicienilor unei activități parlamentare à tout prix este, că pasivitatea ar fi demoralizat poporul, care se înfățișează la urnă cu toate decisiunile conferențelor naționale. Admițând acest argument, care în realitate bazează pe esagerația și pe generalizarea unor viții politice cari nu se pot atribui decât *unora*, dar' la nici un cas *poporului însuși*, ar urma o concluzie catastrofală tot pentru activiști: cum adevărat se faci alegeri cu un popor

demoralizat și cum se-l moralizezi aducându-l în contact cu însași întruparea demoralizării reprezentată prin sistemul electoral unguresc?...

Am relevat acest moment numai pentru cuvântul de a pune în lumină o dovadă pe care ne-o livrează înșiși activiștii, privitor la necesitatea cultivării propriilor forțe în viața noastră politică prin o serioasă și îndelungată relisare de probleme de ordin interior, ear' nu prin un salt orb în prăpastia parlamentarismului unguresc.

O politică națională, care se nu dee de minciună numele ce-și ia, nici nu ne-o putem imagina, dar' mi-te s'o putem realiza fără să ținem în vedere două cerințe primordiale: întâiu, poporul cultivat în școala politică serioasă a propriilor forțe, cari trebuiesc create și deservite pe toată linia, dar' ferit de atingerea primejdioasă cu elementele de corupție politică ale vieții așa zise »constituționale« din țeară; al doilea, conducători în puterea cuvântului.

S'ar admite însă pretenția de școală politică serioasă unei imbrănciri a poporului la urna electorală în condiții absolut imposibile și sub ascuțitul unei puteri de stat demoralizate și violente la culme? S'ar admite nota de conducători în puterea cuvântului unor diletanși sau poate chiar panglicari politici, cari cred, că a te alege deputat cu ori-ce preț, însemnează a face politică națională de »eră nouă« într'un timp în care earăși ne-o spun curat dușmanii, că deputați *naționali* nu putem alege la nici o întemplant?

Nu voim să opunem celor cari esagerează din neștiință ori din speculă forțele noastre proprii în materie de școală politică un negativ categoric, dar' nu facem decât să dăm cuvântul adevărului constatând, că educația politică a poporului nostru cere încă muncă și ear' muncă, multă și îndelungată și adăncă muncă, până la o situație care să ne permită un afirmativ categoric pentru temeinicia școlii politice a maselor noastre populare.

Ear' această muncă de a sêmăna și de a lărgi și de a înrădăcina în toate straturile poporului nostru o școală politică bine potrivită cerințelor timpului și evenimentelor extraordinare, cari se anunță și cari ar fi fatal să ne surprindă — această muncă ferit-a Dumnezeu să fie realizabilă prin copilărești aventuri parlamentare sau prin proclamări în vânt ale unor teorii improvizate fără nici un rost pentru actuala stare politică a poporului nostru sau prin recriminări reuțăcioase la adresa conducătorilor din fruntea partidului național, căror este cel puțin o neseriositate să li-se ceară totul când nimeni dintre conducătorii firești ai poporului nu se cugă să întreprindă în cercul seu de influență nimic.

Ca să putem conta în viitor la concursul inexorabil al maselor populare, ni-se cere *unui fiecăruia dintre noi*, dar' li-se cere cu deosebire *conducătorilor dela sate și conducătorilor din comitate* o muncă desinteresată, intensă și mai pe sus de toate sistematică și permanentă pentru creșterea politică a poporului.

În acest scop, avem nevoie de *conducători în puterea cuvântului*, după-cum ne-am exprimat în cursul acestui articol. Espresiunea aceasta o vom lămuri în articolul următor.

Sibiu, 24 Aprilie 1901.

Din dietă. În ședința de Luni s'a continuat dezbaterile proiectului de convențiune cu »Adria«, primindu-se mai multe modificări făcute de referenții Kossuth Ferencz și Major Ferencz. La sfîrșitul ședinței, prim-ministrul Széll a depus pe biroul camerei raportul comisiunii emise pentru stabilirea *cutoiei* și proiectul de lege referitor la *cutoia*, a propus, ca ieri (Marți) și mâine (Joi) să

nu se țină ședință, de oare-ce ieri s'a întemplat *instalarea* noului custode de coroană, a contelui Széchenyi Béla, ear' mâine va avă loc în palatul din Buda *predarea birului* celor doi episcopi austriaci, ridicați de Papa la rangul de *cardinali*. Propunerile ministrului președinte au fost primite. Cuota rămâne neschimbată: 34,4:65,6%, și se stabilește până la 1909, Decembrie 31.

Declarațiunile lui Waldeck-Rousseau. Ministrul președinte al Franței, **Waldeck Rousseau** a făcut înaintea unui *correspondent al ziarului „New-York Herald“* următoarele declarațiuni: »*Legea despre congregațiuni nu este agresivă și despre asta se va convinge în curînd orișicine. În Franța catolicismul nu este amenințat de primejdii. Sînt sigur că senatul înocă va primi legea aceasta.*»

Despre festivitatea dela Toulon zise: »*Serbările dela Toulon au întărit prietenia celor două națiuni. Franța a declarat prin președintele seu Italia de prietenă a sa, ear' Italia prin regele seu pe Franța. Simțămîntul are rol însemnat în politică și la noi trebuie să mai adăugăm și aceea, că pe lângă simpatie și comunitatea de interese ne aversează pe unii la ceilalți.*»

Slovaci și alegeriile. Ziarul național slovac »Narodnie Noviny« publică în numărul seu de Sâmbătă un comunicat, ce ar avă de scop a constata oficio, forma în care Slovacii au de gînd să participe la viitoarele alegeri dietale. Foia se provoacă la conferența frunțărilor slovaci ținută în 11 Aprilie n., care a proclamat activitatea parlamentară. În urma aceasta partidul național slovac va sprigină materialicește și moralicește pe toți acei candidați ai cercurilor locuite de Slovaci, cari vor păși cu program național slovac la alegeri.

În acele cercuri slovace, în care nu s'ar pute pune candidat slovac deosebit, comitetul executiv va recomandă alegătorilor să spriginească pe acei candidați, cari sînt gata a le împlini cererile juste și cari vor promite, că au să lucreze în favoarea respectării și a executării conștiințioase a legii de naționalitate. Partidul așteaptă, ca fiecare Slovac adevărat să privească recomandarea comitetului executiv drept o poruncă, pe care s'o urmeze, fără deosebire la persoana, confesiunea și poziția candidatului.

PUTERILE ȘI TURCIA. Foia rusescă »Novoe Vremja« din Petersburg, într'un articol inspirat, foarte probabil de ministrul de externe al Rusiei, și în care se ocupă de evenimentele din Bulgaria, vestind uneltirile comitetului bulgar-macedonean, revelează un secret diplomatic, și anume, că puterile mari indesebi Rusia au silit guvernul bulgar să desarmeze comitetul macedonean.

Pe de altă parte, de oare-ce prin această intervenție puterile au făcut Turciei servicii nemăsurate, ele au acum și dreptul și prilejul a pretinde Forții ca să dec drepturi egale cu Mahomedanul tuturor creștinilor de sub stăpînirea Sultanului. Acum — serie foia rusescă, — Poarta nu poate zice, că din pricina agitațiilor comitetului macedonean e silită să iee măsuri represive și coercitive. Prin urmare este o nouă datorie a reprezentanților din stambul ai marilor puteri și mai ales ai Rusiei să constrîngă Poarta la acordarea egalei îndreptățiri creștinilor din Turcia.

Bánffy și Csokán János. Eată ce scrie ziarul lui Bánffy, »Magyar Szó«, despre Csokán János, deputatul Năsăudului:

»Numele lui Csokán János e cunoscut înaintea tuturor Ungurilor; el a fost acela, care cu zece de ani înainte, alături lui Bánffy, a împlinit o adevărată misiune patriotică în comitatul Năsăudului, acest ținut locuit de naționalități; al lui merit este, că cuibul daco-roman de odinioară, gimnasiul român

din Năsăud, a devenit un adevărat institut cultural național maghiar. Tot meritul lui Csokán János e, că a avea de mai multe milioane a fostilor grănteri, din mîna agitatorilor daco-romani a ajuns în administrarea guvernului maghiar. Csokán, pe care drept răsplată pentru aceste merite, Bánffy l-a denumit profesor la universitatea din Budapesta, a fost primul, care ca un adevărat apostol s'a străduit că pe cei aproape 200 studenți români, cari studiază aici în inima țării, să-i crească în spirit național maghiar; el a fost primul, care de pe catedra de limba română a ultraistului Alexandru Roman, și-a ținut cuvîntul de deschidere în limba maghiară. Și pe acest bărbat, căruia 2 generațiuni întregi au să-i mulțumească maghiarizarea, acum îl sacrifică Széll Kálmán, ca și prin aceasta să facă pe voea aderenților sei pactiști: a daco-românilor.

Până aici are drept organul lui Bánffy. Csokán János are atâtea »merite«, încât e pîșat, că-l ține Dumnezeu pe lume. Cât a stricat Csokán János Năsăudenilor cu gimnasiul și fondurile, ar merita să piară pe Insula Dracului, căci acolo e locul trădătorilor.

Povestea lui »Magyar Szó«, că venerabilul domn Gerasim Domide, membru al partidului național, ar fi succesorul lui Csokán János în scaunul de deputat, atât e de ridicolă, încât nici n'ar merita să fie amintită. Părintele Domide e cu mult mai curat la suflet și caracter, decât să umble pe aceleași cărări cu ignobilul Csokán János.

Cuvîntarea

de deschidere a sinodului eparchial din Caransebeș, rostită de Preasfinția Sa domnul episcop diocesan Nicolae Popea.

Christos a înviat!

Domnilor deputați!

Mare plăcere și bucurie simt în sufletul meu totdeauna, când am norocirea de a mă afla în mijlocul fiilor mei suflători, când vă văd, domnilor, adunați la episcopia noastră în sinod, pentru-ca împreună să desbatem și să chibzuim cele bune și folositoare pentru diecesă.

Și cum să nu mă bucur, cum să nu ne bucurăm cu toții împreună, domnilor deputați, când, mulțumită vrednicilor noștri înaintași, a căror amintire vecinic va rămînea cu pietate întipărită în mințile și inimile noastre și ale următorilor noștri, — când, zic, față cu trecutul nostru trist și posomorit, ne vedem acum, de un gir de zece de ani, puși în posibilitatea, mult dorită de părinții și străbunii noștri, de a ne regula, administra și conduce înșine, liber și independent, toate afacerile noastre eparchiale.

Da, domnilor deputați, dată ne este de mult această posibilitate, acest tesaur de mare preț, adevărată autonomie, atîrnă dela noi, ca să ne știm folos de ea, în interesul cel adevărat al bisericii.

Și ne vom folosi de ea astfel, domnilor, dacă vom da dovezi faptime: că sîntem la înălțimea chemării noastre; că sîntem destoinici și vrednici de un constituționalism admirabil, cum este al nostru; că prin urmare ne năsim cu statornicie, ca lucrările noastre să fie rodnice, să producă rezultate salutare pentru biserică, pentru prosperarea și înflorirea așezămintelor noastre diecesane în toate direcțiunile.

Grea e și această problemă, domnilor deputați, de rezolvit! Greu e, cum se zice, a ajunge la ceva, a câștiga ceva, vre-un bine; dar' tot așa de greu e și a ști păstra și susține și folosi în mod satisfăcător binele câștigat. Aceasta se poate aplica și la noi. Greu ne-a fost, adevărat înaintașilor noștri, până-ce prin lupte și greutăți mari au putut elibera biserică din cătușile sclăveiei, procurându-i autonomia și independența legală; dar' greu ne este și nouă, mai ales în împrejurările critice de astăzi, a susține toate aceste așezăminte și drepturi că-

știgate în întregitatea lor, și a ne folosi de ele, în mod drept și cuvințios pentru promovarea și consolidarea afacerilor noastre eparchiale bisericesti, școlare și economice.

Dar' greutățile acestea, fie cât de multe și de mari, fie din lăuntru ori din afară, să nu ne supere, domnitor deputați. Știu, că nici un lucru bun, nu se poate face fără greutate, că lucrurile sînt strîns legate cu greutățile, și că cine voaște scopul, trebuie să voiască și mijloacele. Dacă înaintașii noștri nu s'au dat îndrăcit, ci au luptat pe moarte și viață pentru existența noastră; pentru emanciparea bisericii; nu ne vom retrage nici noi, ci vom lupta cu puteri încordate pentru asigurarea unui viitor strălucit al aceleiași biserici.

Una se cere, domnilor deputați, dela noi toți: ca desbrăcându-ne de interesele particulare, personale, de patimi peste tot, să lucrăm solidari în bună înțelegere frățească, avînd în vedere binele obștesc, binele bisericii, și Dumnezeuul părinților noștri ne va ajuta să eșim învingători din toate luptele și necazurile, căte le vom întîmpina în calea noastră spre scopul cel sfînt: de a forma din biserică noastră o fortăreață tare și nepugnabilă, cum o a intenționat însuși Marele Andrei, plămăuitorul constituționalismului nostru bisericesc.

Ceea-ce dorind să fie, și salutându-vă, domnilor deputați, de bună venire, am onoare a declara sinodul nostru din anul acesta, periodul al XI-lea, sesiunea a II-a, deschis.

Reverință!

Cluj, la 20 Aprilie 1901.

În nrii trecuți ai »Tribunei«, »Un grăntier« și cu deosebire »Iulius Brutus« — între altele — cu tot dreptul se plînge, că descendenții vrednicilor grăntieri din fostul district al Năsăudului au trecut »en ingrată uitare« peste memorabila zi de 3 Martie 1901. Și știu este, că în cartea timpului s'au împlinit în această zi 50 de ani, de când s'a pus baza de existență a instituțiilor culturale române din acel district.

Că ce însemnătate au avut și au astăzi acele instituțiuni e de prisos să mai spun. Ba puterile nici nu mi-ar concede să le pot aprecia pe deplin. E de prisos, dacă vreau constata și eu împreună cu alții, că nu numai pentru fiil grăntierilor, ci pentru Românii în general au constituit și constituiesc astăzi un *foclar de cultură*, care răspîndește în depărtări *știință și sentiment național*.

Chiar în urmarea acesteia e într'a-dever dureros, că în acea zi memorabilă nu ne-am putut manifesta cum ar fi trebuit recunoștința față de acele suflate nobile cari le-au întemeiat. Cu tot dreptul trebuie să ne mustre faptul, că nu am știut prețul îndeajuns vrednicia acelora, cari cu neînchipuită abnegațiune s'au îngrijit de viitorul fiilor lor, de viitorul nostru, ba chiar a unor generațiuni întregi.

O mulțime nespuse și-au pus baza fericiirii în școlăle înființate de ei. Nu mai puțini și-au făcut studiile ajutați din fondul grăntieresc, și totuși puțini vor fi fost aceia, cari pîtrunși de amintirea lor, vor fi exclamat: »*Doamne odihnește-i, căci mult bine ne-au făcut!*«

Drept aceea dator e tot cel ce se numește fiu de grăntier a se închina memoriei neprihănite a acelor bărbați de abnegațiune, a căror nume cu drag vrea a-l purta. Ba chiar tot Românul trebuie să fie cuprins de reverință, de câte-ori își revoacă amintirea bărbaților esemplari ai neamului seu.

Cu deosebire însă o datorință morală ni-se impune, de a așia memoria neuitărilor fondatori, nouă, cari și astăzi beneficiăm din osteneala lor.

Și când ne permitem a face amintire despre această datorință morală a noastră, cu conștiința liniștită și fără fățărnie putem declara, că nu ne-am uitat

de ea! Noi tinerii dela școalele superioare, fii de grănițeri, nu ne-am uitat și nu vom uita nici-când de stima și reverință, ce o datorim memoriei bravilor grănițeri. La postul nostru vom fi deci și de astădată.

Cerințele vieții însă au adus cu sine, ca să ne reamintim pe deosebite căi, pentru a ne califica în deosebite direcții. Și prin această dorință bătrânilor o împlinim cu gândul, ca la timpul seu să contribuim la promovarea intereselor grănițerești și prin aceasta eo ipso la promovarea intereselor neamului românesc. Împrejurarea aceasta a contribuit deci la faptul, că fiind departe de vatra grănițerească, nu ne-a fost posibil a scria acea zi memorabilă toți la oală.

E însă și astăzi viu înaintea noastră idealismul acelor bărbați de pie memorie, cari la nespuse de mulți ne-au dat posibilitatea de a ne ridica din opincă.

Am făcut o reflexiune asupra trecutului părinților și moșilor noștri, asupra vieții lor simplă și fără pretențiuni, asupra virtuții lor. Și — între altele — înșușindu-ne ne-au venit în minte acele cete de bravi flăcăi, cari pătunși de iubirea față de *„feară și împărat”*, prea veseli plecau spre a apăra interesele monarhiei și ale casei domnitoare. Desprețind moartea se îngrau spre apus și răsarit și udând câmpiile Europei cu sângele lor, puțini se reîntorceau. Ne-am adus aminte de *Todoran*, a cărui bărbăție nici când îl trăgeau pe roată nu a scosot. Ni s'a înfățișat înaintea umbră unui *Macedon*, a unui *Marian*, a unui *Nayou* etc. etc., o pleiadă întreagă de bărbați. Și cu multă reverință ne-am adus în fine aminte de acei bătrâni respectabili — puțini la număr — încărunțiți de ani, pe cari li putem încă stima în viață: și la toți am aflat numai fapte de entuziasm, fapte de imit.

Nu am uitat deci! Și cu nerăbdare așteptăm ziua, în care, fiind munca acestui an, să ne putem înfrunți în fosta redință a *„stăbului grănițereș”, în Nă-săud*.

Credem cu tărie, că entuziasmul ce ni-l inspiră acei bărbați de înșușire, va face să putem scria memoria lor cu toată demnitatea. Cu îndestulare morală vom pute atunci să ne rugăm pentru odihna lor sufletească. Vom încerca totodată să dovedim acelor prea stimabili bătrâni, cari puțini mai sunt astăzi în viață, că fiii lor nu uită a-și manifesta recunoștința și respectul față de ei. Și atunci — tot așa astăzi — vom ruga pe Atotputernicul să le lungească firul vieții, spre a ne inspira și mai departe de faptele lor. Tot asemenea pentru cei-ce cu glorie au dispărut nu vom pregeta a zice: *„Doamne odihnește-i, căci mult bine ne-au făcut!”*

Filiul din opincă.

Sinoadele.

Sinodul arhidieceșan.

Raport special.

Sibiu, 24 Aprilie n.

În ședința a III-a de azi principala obiect a fost regulamentul despre administrarea averilor parohiilor și protopresbiteratelor, care după vîi discuții s'a primit până la §. 10, introducându-se în proiect unele modificări.

FOITA „TRIBUNEI”

MIRIAM.

Roman —

de

Jacques Vincent.

(Urmare).

„Mi-a luat ambe mâinile în mâinile lui. „Darling!” — a grăit încet, ca pentru sine. Eu însă dădeam și mai departe pe mănioasă. După prânz, fiindcă făceam mutră foarte mănioasă, Bell se ridică și cu zimbet binevoitor, prietenos, care așa înfățișare deșăurată îi dă fisionomieii lui, deschide înaintea mea epistola aceea, cauzatoarea tuturor suferințelor mele.

Eu o resping mănioasă, dar' el, neperzându-și paciența, o cetește cu voce înaltă:

„Iubite dle Gutler!

Te-am fost rugat să-mi trimiți acasă fiica cu cea mai de aproape plecare a oare-cărui vapor accelerat. Șambelanul meu îți va solvi numai jumătate din suma care-ți dătesc. Deocamdată n'am bani. Egiptul e bancrot.”

După verificarea protocolului ședinței premergătoare, se prezintă mai multe esbite, între cari câteva cereri de ale unor parohii spre a li se considera opt clase la întregirea venitorilor parohiale. Esbitele se impart la comisuni și apoi urmează la ordinea zilei raportul comisiei organizatoare asupra regulamentului despre administrarea averilor bisericești în parohii și protopresbiterate. Referentul, dep. P. Cosma, propune a se primi proiectul în general, ca basă la desbateră specială. Dep. V. Tordășianu propune, ca proiectul să se relege la consistor, care să fie însărcinat a veni la sesiunea viitoare cu un nou elaborat. Asupra propunerilor se naște o discuție mai lungă, la care iau parte deputații Vlaicu, Dr. I. Mihu, V. Voina, Nicolae Ivan, V. Dămian și propunătorii. Făcându-se votarea, contra-propunerea dlui Tordășianu nu înfrunțește decât 2 voturi. Astfel se declară de primită propunerea comisuni.

În desbateră specială se primește proiectul, cu unele modificări până la §. 10 rămânând a se continua desbateră asupra lui în ședința următoare. Mai lungă a fost discuțiunea asupra chestiei jurnalului de casă. Ședința se ridică la 12½.

Ședința proxima mâne (Joi) la 9 ore a. m.

Sinodul din Arad.

Raport special.

Arad, 22 Aprilie.

Ședința II.

La ordinea zilei referada comisiei de verificare. Raportorul G. Lazar propune și sinodul primește verificarea mandatului dlui Dr. Sever Ispravnic, ales în cercul I. electoral mirenesco al Aradului.

O viută și instructivă discuție a provocat referada asupra verificării dlui V. Babeș, care ales fiind și la Vinga, înțoate de Arad și la Caransebeș, în cercul Oraviței.

Vicarul Mangra cere ca sinodul să se informeze dela Caransebeș, că dl Babeș optat-a pentru mandatul Oraviței ori ba.

Dr. Aurel Halic își exprimă indignarea, că s'a aflat și se află oameni, cari se atace pe cel mai vrednic bărbat al bisericii ortodoxe române din Ardeal și Ungaria.

P. S. Sa episcopul dă citire scrisoarei dlui V. Babeș, sosită Dumineca trecută. În scrisoare dl Babeș spune, că după ce „Tribuna Poporului” l'a atacat atât de murdar, contestându-i și dreptul de a candida în vre-un cerc de al diocesei Aradului, d-sa și-a depus mandatul câștigat și acum cercul Vingei, care, de mult, în continuu îl alege și la sinoade și la congrese, i-a dat cea mai competentă și mai deplină satisfacție, alegându-l din nou. Pentru întreaga sesiune sinodală își cere concediu.

Serisoarea dlui Babeș a deprimat pe toți bîrfitorii.

Episcopul, Dr. Oncu, Truța au propus să fie verificat și conform legii după trei zile dela verificare dl Babeș va comunica, pentru care cerc optează.

Dr. I. Suciu lămurește lucrul și spune, că obiecțiunile dlui Mangra nu se țin de comisia verificatoare.

Președintele enunță, că dl Babeș se verifică, concediu cerut i-se acordă. Urmează raportul comisiei financiare.

S. Raicu, raportorul acestei comisii, ca și președintele sinodului, în cuvîntul de deschidere, aduce laude dlui G. Serb, care numai de trei luni și-a ocupat postul de referent epitropesc al consistorului aradan. Până la sosirea d-sale toate lucrările au căzut în sarcina ref. ajutorat Adrian Deseanu, care s'a dovedit de o bună acvișie pentru consistor.

Ce sombru e hotelul acesta fără de tine! Seara e rece și eu ghemuit într'un hotel, lângă cuptor, dau curs liber gândurilor... mă cuget la Egipt!

Ce crezi, nu apar oare ca un copil perdut, pe care într-o bună dimineață îl reclamă oare-cine, cum reclami un pachet perdut, dat oare-cuia în păstrare și uitat la el? Aceasta e destul de romantică situație, și dacă nu ar fi părtaşă la ea inima mea, mi-ar deschide destul de larg teren fantasiile.

Ce am eu de căutat acolo în jos, la sud? Mă trudeșc să-mi imaginez pe tatăl meu, pe care nu l'am văzut niciodată, să-mi imaginez țeara, care pentru mine numai o singură calitate prețioasă are, căldura, clima sudică, doar' eu așa de friguroasă sunt, întocmai ca în veci adormitul nostru cățeluș.

„Mi-ar plăce să rid, Maruță dragă, în realitate însă mă înfioresc; numele „uitată”, cu oare odinioară în gingașia ta mă numiseși, nu e oare recunoașterea sfășietoare de inimă a indiferenței-mului de ani de zile și a unei sorți nenorocoase, mie necunoscută? Nu mă înfrunta! Imi aduc încă aminte de ultima săpuneală ce mi-o dăduseși.

Sînt motive raționale, cari sînt mai puternice decât voința noastră. Dacă tatăl meu s'a despărțit de fiică-sa, aceasta s'a întemplat, fiindcă așa trebuia să fie; dacă acum și-o reclamă, aceasta se întemplă, fiindcă toate im-

Abstau aci dela înșirarea multimei de cifre cetite de raport și încheiu, comunicându-vă că atât raportul senatului epitropesc, cât și propunerile comisiei financiare, cetite de dl Raicu, în general s'au primit.

Desbateră specială, după-ce ședința se ridică la orele 7 seara, se va face în proxima ședință, pe care președintele sinodal o anunță pe ziua următoare la orele 9 a. m.

Ședința III.

— 23 Aprilie.

Cetindu-se și autenticându-se protocolul ședinței trecute, se continuă referada comisiei financiare.

Discuție mai lungă și din unele părți binevenită, a provocat referada „Fund. Ioan Meșianu” făcută de actualul Metropolit I. P. S. Sa a întemeiat tipografia diiceșană din Arad, dărînd la început 2000 fl., ear' la îndepărtare a mai dat încă 10.000 fl. în bani, pentru-ca astfel din venitele acestei fundațiuni să se ajutore bisericele sărace.

Sinodul trecut a ales o comisie, care să facă liovidarea averii tipografiei. Comisia nici pe sinodul actual nu e gata cu lucrarea, ear' dl raportor în numele comisiei cere, ca pe viitorul sinod să se prezente iicoana averii formale și reale a numitei fundațiuni.

Rusuș Sirianu cere să se cetească ultimul protocol luat în ședința comisiei cercetătoare, căci la tipografia ar fi existînd neregularități.

P. Truța e contra ceterii unui act, luat ca cu furca din o acțiune nesfîrșită încă.

Cererea lui Rusuș nu se împlinește și după-ce mai vorbesc P. S. Sa și Dr. Oncu, se primește propunerea comisiei de a se continua lucrarea pentru a se afla valoarea reală a „Fundațiunii Ioan Meșianu”, ai cărei debitori consistorul să-i provoace să-și plătească datorile.

La discuția încoasă asupra fondului bibliotecii seminariale și a preparanzilor, vorbesc domni Oncu, G. Popoviciu, C. Gurban, Raicu, protosinocelui I. Pap și Mangra, care spune, că a primit un act perdut din bibliotecă și pe care l'a adus P. S. Sale episcopului. Tot d-sale i-se pare, că opurile din bibliotecă sînt și așa olaie pe grămadă.

Archimandritul Hamsea spune, că a înaintat consistorului raport despre bibliotecă, cari sînt în deplină regulă.

La punctul ce tracta despre vînzarea averii diiceșane din Liget, comisia propune, ca consistorul să perpetueze pertractările de vînzare și anume cu suma de 8400 fl.

La cassa consistorială comisia propune să se facă o carte oficioasă de evidență despre libele și hîrtii.

P. S. Sa episcopul comunică, că a fost în persoană la ministrul de finanțe din Pesta și l'a cerut să-și cedeze o casă din Arad pentru a face din ea local pentru școala superioară de fete, care acum nu mai corespunde mențiunii fiind nepotrivită și nehygienică și veche. Ministrul încoș nu și-a împlinit promisiunea. E de părerea, ca afacerea școlii să rămână în grija consistorului.

Dr. Ioan Suciu, referentul comisiei de scontrare, cetește seria înoirilor pe care ar dori să le vadă efectuate la seminarul diiceșan.

Dr. Halic, din punct de vedere al igieniei, spune, că nu e permis să se facă cruțări pe conta sănătății elevilor din seminar, al cărui mobilier lasă mult de dorit. Dela mediul seminarial cere mai multă interesare.

Mangra întreabă, că este inventar al mobilierului?

Păr. Hamsea li replică că e la consistor și ori-cine îl poate afla, căci în fiecare an se face; ear' în ce privește necurătenia ce comisia a aflat-o d. p. în alumnul nou, unde prefect e domnul Eugen Zaszió, d-sa împărtă-

pedimentele, cari până acum li stăteau în calea reîntoarcerii ei, sînt delăturate.

În toate acestea poate nici nu e nimic extraordinar. Dar' ce-mi folosește mie! Tu știi mai bine, că în mine nu e altceva decât resignațiune pasivă, care se manifestă fără nici o hesitare; simt însă necesitatea de a pătunde până în adîncimea lucrurilor, și creșterii meu funcționează poate fără știrea mea.

Să-ți mărturisesc? În clipita aceasta, când trebuie să-mi revăd pe ai mei, mă cutremur. „Mi-e frică! Tare „mi-e frică de lumea aceea nouă. Imi închipuiesc pe tatăl meu moros, aspru, care față de fiică-sa crescută departe de el, e doar' chiar cu porniri dîșmănoase. De ce oare să mă și iubească? El nu mă cunoaște. Și ce legături să ne lege pe noi? Numai cugetînd la mamă-mea aș pute să aflui mîngăiere, dar' acum știu deja, că ea e moartă; ea nu m'ar fi părăsit.

Mărită-te de grab', iubita mea, eu o doresc aceasta, și tu nici-odată nu mi'ai denegat nici o cerere. Atunci vei veni apoi la mine și ne vom consulta: să te țin la mine, împreună cu bărbatul tău, ori voi să mă duceți pe mine cu voi?

Primește, împreună cu mamă-ta salutările mele iavorite din adîncul inimii. Măne, la nouă ore dimineață ne imbarcăm; proxima epistolă o vei primi din Cairo.

șeste, că încă cu vre-o câteva luni înainte, a făcut, împreună cu colegii profesori un regulament al afacerilor interne dela seminar, l'a înaintat consistorului, acesta însă nici azi nu l'a învrednicit de a-l respinge ori de a-l aproba. Natural că astfel la seminar ori-cine se simte chemat a face vînduială, nu numai d-sa, pe care nici nu-l întreabă nimenea că ce e de făcut, când e vorba de școala la care figurează ca director. Primească-se regulamentul și atunci se pot stabili responsabilități.

Se decide, după-cum propune dl Dr. Suciu, ca să se facă conform puterilor bănești, inovațiunile necesare.

Același referent propune ca să se cumpere 100 acții, fiecare în valoare de câte 100 fl., de ale societății care a construit calea ferată dela Timișoara până la Modos. Calea trece prin S. Mihail-român, unde diecesa are cel mai mare complex de pămînt. Acțiile, prin a căror cumpărare se ajutură și Românii din S. Mihail-român, în vre-o cîțiva ani nu vor aduce dobîndă.

După-ce P. S. Sa riscă vorbele „era mai bine să nu se fi cumpărat pămînturi pe banii diiceșei” și că „dacă ar fi după mine, pe toate le-aș vinde și banii i-aș depune la bancă cu dobîndă sigură”, propunerea com. se primește.

Socoțiile mînăstirii dela Hodog-Bodrog, înaintate de egumenul Augustin Hamsea, zăcînd și acum la consistor, Dr. Ioan Suciu propune, că la anul viitor consistorul să le revideze, căci fără de a le revida consistorul e ridicol să se ocupe sinodul de ele. După-ce egumenul Hamsea, excepționează competența sinodului, în a revida socoțiile unei mînăstiri, pe care „Statutul organic” o pune de-a dreptul sub căma episcopului, ședința se ridică la orele 12 și un șert. Cea viitoare se anunță pe după amezai la 4 ore.

Correspondentul.

Sinodul din Caransebeș.

Ședința I.

După ce s'a celebrat sfînta liturgie cu chemarea duchului sfînt și s'a făcut parastas pentru în Domnul fericirii metropolitului Andreiu, episcopul Ioan, Emanuel Gozdu, Mihail Trapsa etc. etc. binefăcători, Prea Sfînția Sa episcopul N. Popea, învitat printro deputațiune, deschide sinodul eparchiei Caransebeșului prin vorbirea, ce o publicăm la alt loc al ziarului.

Prea S. Sa designează apoi de notat al ședinței prime pe dl Dr. Traian Badescu. Se cetește apelul nominal și sinodul se declară capabil de a-și începe activitatea.

Prea S. Sa împărtășește sinodului trecerea din viață a deputatului Teodor cav. de Seracin, locot. mareșal campestri în pensiuie. Sinodul prin sculare dă espresiuie condoleței.

Preșidul prezentează rapoartele diferitelor senate consistoriale, mai multe propuneri însemnate ale consistorului, rugările înaintate consistorului, cari toate se predau comisuniilor speciale competente.

Se acorda concediu pe întreaga durată a sesiunii dep. Filip Adam și Toma Hanegiu și lui V. Juica și Iuliu Novac pentru ziua primă.

Ne mai fiind alte obiecte de prezentat, se anunță ședința proxima pe ziua următoare (Luni) 10 ore a. m.

Rapoarte consistoriale.

III.

Raportul senatului școlar.

Raportul senatului școlar ne prezintă următoarele date:

În cele 40 ședințe ținute de acest senat în decursul anului 1900 s'au rezolvat 3250 de piese din 3266.

Despre starea învățămîntului ni se comunică cu privire la școalele medii, că la gimnasiul din Brașov au funcțio-

nat 13 profesori pentru 313 elevi rămași până la finea anului (284 gr.-or., 20 gr.-cat., 2 ev.-lut., 2 israel. — 305 Români, 2 Slovaci, 1 Spaniol). Din cei 32 abiturienți au fost 25 declarați maturi.

La școala reală din Brașov au fost 83 elevi (74 gr.-or., 6 gr.-cat. și 3 israel.) cu 6 profesori.

La gimnasiul inferior din Brad au funcționat 6 profesori pentru 130 elevi împărțiți după confes. în 124 gr.-or., 4 gr.-cat. și 2 israel.

La școala comercială din Brașov au urmat studiile până la finea anului 93 elevi (79 gr.-or., 15 gr.-cat., 1 ev.-lut., 2 israel.) avînd 11 profesori. La examenul de maturitate din Iunie au reușit 18 abiturienți din 20.

În secțiunea pedagogică a seminarului arhidieceșan au fost înmatriculați 115 elevi, cărora li s'au propus studiile prin 3 profesori din această secțiune, 3 din secțiunea teologică și 2 instructori.

La școalele medii de stat ori de altă confesiune au fost înșcriși 1703 elevi, dintre cari 748 la gimnasiu, 455 la școale de meserii, 191 la școale civile, 123 la școale reale, 114 la școale elementare superioare, 29 la școale comerciale și 43 la preparandii.

Școalele poporale.

Numărul elevilor obligați a frecventa școala a fost dela 6—12 ani 72.898 și dela 12—15 ani 31.075, total 103.973. Din acestia au frecventat școala de toate zilele în sem. I. 50.264 (67%), în al II. 47.125 (65%), ear' cea de repetiție în sem. I. 15.939 (51%), în al II. 14.582 (46%).

Sub 50%, a fost cercetarea școalei de toate zilele în sem. I. în protopresbiteratele Bistrița, Cetatea-de-peatră (39%), Lupaș, Solnoc și Zarand, la cari s'au mai adaos în sem. II. Alba-Iulia și Turda. Mai bună a fost frecventarea (peste 80%) în protopresbiteratele Agnita (94%), Avrig, Brașov, Mediaș (92%) și Seliște (93%).

În școalele de repetiție au avut în sem. I. o frecvență de peste 50%, numai protopresbiteratele Agnita (79%), Avrig (77%), Bran, Brașov, Cluj (73%), Coghalm, Făgăraș, Gioagiu, Ilia, Mediaș (87%), Murăș-Osorheiu, Orăștie, Reghin (70%), Sebeș, Seliște (75%), Sibiu, Sighisoara și Unguraș. Sub 30%, a fost cercetarea în protopresbiteratele Bistrița, Câmpeni, Cetatea-de-peatră (10%), Deva, Dobra, Lupaș și Turda.

La școalele elementare de altă confesiune, resp. comunale, de stat și private au cercetat școala 8923 elevi, dintre cari 418 la școalele românești gr.-cat., 5351 la școalele de stat, 1187 la școalele comunale, 1058 la cele private și restul la școalele altor confesiuni.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Aprilie n. 1901.

Pentru abonenți. Cu numărul de azi sistăm espedarea ziarului nostru la adresa acelor P. T. abonenți, cari n'au reînviat abonamentul cvarial sau lunar. Aceia, cari doresc să primească ziarul regulat mai departe, sînt rugați a trimite abonamentul fără aminare.

Apărarea §. 20 al legii de naționalități. Ziarul „Torontoer Ztg.” publică din *Perjamos* următoarele: „Limba protocolară în comuna noastră este — precum se știe — cea germană. Totuși aceasta nu se respectează și protocoalele se redactează în limba maghiară. Este asta lucru legal? Conform §. 20 al legii de naționalități consiliile comunale (comunitățile) pot înșile să-și aleagă limba, în care au a conduce oficiul funcționarii comunali și în cari trebuiesc redactate protocoalele ședințelor consi-

antău o provocase numele princesei Miriam, indus în lista călătorilor.

În înșelesul datinilor și moravurilor patriei mele e ceva fără păchea, estroardinar, de necrezut, că așteța mea de șeptesprezece ani se preumblă fără vîl pe obraz, fără sulemenele, fără habarab (toaleta de stradă a femeilor din clasele sociale mai distinse) și fără eunuch în urma ei.

A șeptea zi a călătoriei noastre maritime sosi; deja din preesară acostam în portul Alexandriei, legănați și isbiți de valurile mării; din zori începînd toți se află pe bord. De astădată Bell n'a trebuit să mă trezească. Proprietă de barieră privesc malul galbin, pe care se vîd multe edificii albe și câteva grupe de palmieri. În timp ce ne apropiem încet spre mal, mulțime de luntrițe vîlesc spre noi.

În jurul nostru stau impacienți călătorii, înarmați cu ochianuri, ca să poată recunoaște în cei din luntrițe pe prietenii, pe rudeniile lor. Momente de bucurie erau acestea pentru toți.

Nu mai eu stăteam la o parte, trist și îngrijorată; credeam că deruta țării e cauza reîntoarcerii mele și că acasă mă așteaptă nenorocire.

(Va urma).

liului comunal. În comune, unde majoritatea reprezentanților comunali este germană, de sine înțeles, că limba germană este aleasă și în limba germană trebuie oficial comunal și notarul s'ar conduce afacerile comunale. Tot asemenea și protocolul ședinței precedente trebuie cetit la ședința următoare în limba germană. Se vede deci, că notarul este prin lege obligat ca să conducă protocolul ședințelor în limba germană. Totuși aceasta nu se întâmplă și verificatorii subscriu un protocol în limba maghiară. Dar unde este bărbatul, care să aibă curajul a face ca legea să fie respectată? Așteptăm ca protocoalele — la insistența reprezentanților comunale — să fie scrise și luate în limba germană!

Dr. Dr. Basiliu Preda, avocat în Câmpeni, precum aflăm cu bucurie, s'a înscris de membru pe viață la „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” cu taxa de 50 cor. Tot d-sa a contribuit la fondul de 20 bani, creat de acea reuniune și cu menirea de a acuire un local cu eventuală hală de vânzare pe seama meseriașilor români, suma de 5 cor. pentru sine și 5 cor. pentru soția sa d-na Sabina Preda n. Andreica și în fine la același fond a mai contribuit cu suma de câte 20 bani pentru nepoții săi: Atanasie, Traian, Ioan, Zorica, Cornel și Valer Andreica (Câmpeni). Fapta nobilă a generosului domn Preda se laudă de sine.

Distincție. Ministrul de agricultură Darányi și-a exprimat mulțumirea și recunoștința lui Mauthner Ödön, comerciant de semințe al curții ces. reg. pentru conlucrarea și activitatea patriotică ce a dezvoltat-o în interesul asigurării succesului secției maghiare dela expoziția internațională din Paris. Fiul său, Mauthner Alfred a fost decorat de către Maiestatea Sa cu crocea de aur pentru merite, tot pentru activitatea dezvoltată la secția maghiară a expoziției din Paris. Tânărul comerciant, abia de 23 de ani, calificat și sîrguincios, a meritat în adevăr această distincție, de oare-ce a luat partea cea mai mare la aranjarea expoziției de grădinărit, care a avut un succes atât de splendid.

Rămășițele pămîntesti ale lui Gambetta, cari se află înmormîntate în Nizza, vor fi transportate la Paris, în 14 Iulie, sîrbarea națională a Francezilor.

Concertul reuniunii române de muzică, anunțat pe Vineri, 26 l. c. n. s'a amînat din cauze neașteptate de reuniune. Ziua, ce se va hotărî din nou, va fi anunțată la timpul său.

Tubileul ministrului Fejérváry. La prima August se împlinesc 50 ani, de cînd bar. Fejérváry a eșit din academia militară. Din acest incident, după cum scriu foile maghiare, Fejérváry va fi ridicat la rangul de conte.

Două căsătorii romantice s'au întîmplat de curînd în Londra. Marchisul Headfort, oficer de gardă s'a cununat cu actrița miss Rosy Boot; ear' Henry Cavendish, din familia princiară Devonshire, a luat de soție pe cântăreața miss Isabel Jay. A naibii dragoste, fi scoate din flegmă până și pe Englezi!

Fiul lui Nichita. Mai mulți ziaristi slavi, după congresul din Ragusa au făcut o vizită la Cetina, capitala Muntenegrului, unde au fost bine primiți de prințul Nichita și fiul său Mirco. Cu această ocaziune prințul moștenitor Mirco, a amintit, că peste scurtă vreme va face o vizită regelui Alexandru la Belgrad.

Vremea. De câteva zile din cauza ploilor temperatura s'a răcit în mod foarte simțitor. — Din Reghinul-săsesc ne vine știrea, că ieri dimineață a început acolo o ninsoare abundanță. Munții Gurghiuului sînt acoperiți de o pătură groasă de zăpadă.

Limba maghiară ca limbă de propunere a religiei gr.-or. s'ar bești. Consiliul municipal al Budapestei votase în Decembrie 1899 comunității bisericilor gr.-or. s'ar bești din Budapesta un ajutor de 1000 coroane, cu condiția însă, ca comunitatea bisericească să fie datoare a dispune, că în toate școlile comunale din capitală copiii s'arbi să li-se propună religioasă în limba maghiară. Comunitatea bisericească a apelat la ministrul de interne în contra acestei condiții. Dar ministrul-president Széll Kálmán, ca ministru de interne, în zilele acestea a înștiințat autoritatea comunală a Budapestei, că a respins recursul bisericească s'ar bești. De sigur, că S'arbi vor abice mai bucuros de cele 1000 coroane, decât să se umilească a asculta și religioasă în limba ungurească.

Coroane eterne. Cu scop de a eterniza memoria mult regretatului Scver Trifan, fost militar, decedat zilele trecute în Alba-Iulia, neconsolabila sa mamă d-na Maria Trifan, d-nul Victor Ancean, notar la tribunalul reg. din loc și soția sa d-na Silvia Ancean născută Trifan, au dăruit fondului vîduvelor și orfanilor meseriașilor români creat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu, numit și al „subșilor reșoși”, suma de 5 cor. Știrea fondului 753 coroane 17 bani.

Înecați în Olt. Zilele aceste, după cum se știe, la Sebeșul-de-jos cinci oameni au voit să treacă Oltul pe o plută. Ei și pleacă, când deodată lanțul dela cîrmă s'a rupt, ear' oamenii au sîrit de pe plută în apă. Trei dintre ei au scăpat cu înotul, ear' doi s'au înecat.

Manevrele militare din Transilvania se vor ține anul acesta în luna lui August între Reghinul-săsesc și Bistrița. Marile manevre împărătești în toamna anului 1902 se vor ține între Sighișoara, Odorheul-săcesc și Cohalm. Cu această ocaziune va sosi la Sighișoara și M. Sa Monarchul.

Necrolog. Subscriși cuprinși de adîncă durere facem cunoscut tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților noștri, trista veste despre reșosarea neașteptată și mult iubitului nostru fiu, frate și nepot Clement Boeriu, contabil și cadet de artilerie c. r. în rezervă, care după o scurtă dar grea suferință, în floarea vieții, în etate de 23 ani, și-a dat nobilul său suflet în mîinile Creatorului în 18 Aprilie 1901, la 6 ore seara. În mormîntarea s'ompușului defunct a fost Sămbătă, în 20 Aprilie st. n. a. c., la orele 2 p. m. în Făgăraș, după rîitul gr.-cat. Fie-i fîrîna ușoară și memoria neuitată! Făgăraș, în 19 Aprilie 1901. George Boeriu, paroh în T-Recea, ca tată; Ana Boeriu născ. Boeriu, ca mamă; Paulina, George, Traian, Lucretia, Eugenia și Pompiliu, ca frați și surori; Maximilian Recean, Iosif Boeriu, Eugenia Recean, Ana Recean, ca unchi și mătuși.

Producțiune de cîi în Ungaria. La Keszthely, în regiunea lacului Balaton s'au plantat 24 arbuști de cîi din Caucaz. Pe locul unde s'au făcut aceste plantații, smochini încă se produc și pot rămîne și peste iarnă descoperiți fără să înghețe. Se crede, că în acest loc va succede și producțiunea cîiului.

Nou consul suprem al Austro-Ungariei la Berlin este denumit din partea ministrului comun de externe Alfred Kûlley.

La încoronarea regelui Edward VII. al Angliei, care va fi în 20 Iulie a. c. la Londra, Monarchul nostru va fi reprezentat prin Archiducele moștenitor Francisc Ferdinand.

Alegere de preot. Duminecă, în 21 Aprilie n. dl Vasile Suciu, inv. în Sighișoara a fost ales preot în comuna Topârcea (tractul Sîliște) cu 147 voturi față de cele 116 date dlui Terențiu Popovici, inv. în Tilișca.

PARTEA LITERARĂ.

Originea cuvîntului valah.

De Dr. Dimitrie Magdu.

Poporul românesc se pomenește în istorie sub diverse numiri de caracter național, după deosebite timpuri, locuri și împrejurări.

Astfel avem numirea de: biseni, abotriti, predenechenti, tribali, misieni, scyti, cumani, pacinati, cazari, daci ș. a. Mai tîrziu întîlnim în istorie tot la aceștia numirea de: Basarabeni, Moldoveni, Munteni, Dobrogeni, Moți, Mocani, Frățuți ș. a.

Cuvîntul valah era pronunțat după deosebite limbi străine, cu diverse nuanșări lingvistice, astfel: Vlah, Vels, Woloch, Blach, Wlosc, Walis ș. a.

După fel și teritoriu V. mai erau numiți: Cara-, Kutzo-, Mavro- și Pa-vlahi sau Powlowsi.

În sfîrșit Kutzovlahii se mai numesc și Țintari.

Cu toate aceste numiri deosebite poporul românesc a ajuns a fi unul și nedespărțit, în care nu bate decît o inimă și un suflet, și care nu e însuflețit decît de una și aceeași dorință, n'are decît unul și același ideal.

Îndată-ce și-a primit conștiința eului său etnic, neamul românesc și-a luat în dreapta sa moștenire și numele de Român.

Încît pentru cuvîntul: Valah, istoria nu ne deslușește cînd și în ce împrejurări au fost Românii botezați cu acest nume de caracter etnic.

Atît se vede a fi constatat, că nu numai Românii, ci și celelalte popoare latine în genere, au fost și sînt onorate din partea străinilor cu numirea de Vlahi.

Lucius în „de Regno Dalmatiae, Lib. 6, cap 5” ne dă următoarea indicațiune asupra acestei numiri: „Restat igitur, ut hoc vocabulum Graeci a Slavis proximioribus sumerint; apud Bulgaros etenim, Serbios et Croatas, Vlah, Romanum, Latinum, et Italum significat, apud Polones vero, caeterosque Septentrionales, Vloh ut Cromerus testatur, loco supra relato, ubi sequitur: Unde vero, et quando, Valachi dici ceperint, non comperio. Vulgaris quidem est opinio, sed nullo veteri auctoritate nixa, a Flacco quopiam, sive

Praefecto, sive Domino, eos nomen hoc accepisse, ut primum Vlacci, mox corrupto a finitibus Barbaris vocabulo Wlassi, et Valachi appellerentur. Polonorum quidem atque Linqua, non modo hi populi, verum etiam omnes, qui sunt Italici generis, Wlassi et Wlossi dicuntur, quod ipsum etiam argumentum est, Italiam hanc gentem esse.”

Cumcă nu numai Românii, ci și toate celelalte popoare neolatine purtau și în parte încă poartă un nume identic cu cel valah, se mai arată și prin următoarele indicațiuni etnologice:

I. Vali (Walis) este o numire etnică, dată de Holandezii poporului român, „astăzi cunoscut sub numirea etnică de Valoni.”

Valoni se numiau de altfel pe la începutul evului mediu toți Românii, cari perzându-și prin disimulare caracterul latin, erau numai pe pragul de a-și primi prin asimilare cu alte popoare un nou idiom etnic.

(Va urma).

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

Dictionar mitologic. Dl. can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminarului archidiecezan primul fascicol din „Dictionar mitologic, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechea mitologie greacă și latină. Fascicolul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dictionar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicol e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

MAI NOU.

Congresul domnitorilor.

Ziarul „Birmingham Post” aduce știrea, că „Jarul Nicolae II. se ocupă cu ideea, că la toamnă să convoace în Copenhaga un congres al tuturor domnitorilor din Europa pentru pertractarea tuturor chestiilor internaționale mai însemnate.

Din reichsrath.

În ședința de ieri a reichsrathului Schönerer a făcut o propunere, în sensul căreia guvernul să fie însărcinat a face un proiect de lege prin care să se declare limba germană de limbă oficială de stat în provinciile, cari au aparținut confederațiunii germane. Pentru Bucovina, Galiția și Dalmația să se facă dispoziții speciale.

Curs pentru desemn la școlile de meserii.

Încă în anul trecut s'a deschis la inițiativa directorului școlii de meserii din Sibiu, dl Martin Schuster, un curs, la care au participat profesori și învățatori, cari voiau să se perfecționeze pentru de-a putea preda desenul mai ales în școlile de meserii. În septemana trecută au depus cei 13 înscriși esamenul înaintea unei comisii compuse din consilierul de secție Martin de Mártonffy și profesorii Coloman Györgyi și Stefan Grünwald, cari au fost pe deplin satisfăcuți de succesele obținute.

În vara acestui an încă se va ține un astfel de curs, începînd din 8 Iulie și durînd până în 24 August. Instrucțiunea începe totdeauna luni la ameză și se termină Sămbătă la ameză, așa că participanții nu prea îndepărtați de Sibiu pot ușor petrece Dumineca acasă. La cursul acesta pot participa ori-ce fel de învățatori. Participanții capătă în Sibiu locuință liberă; ca să aibă și vipt bun și ieftin, se va îngrijii direcțiunea. Înștiințările pentru participare la curs se facă cu posibilită grăbire la dl Martin Schuster, directorul școlii de meserii, strada Turnului 29.

Terminându-se și cursul, ce se va ține în anul 1902, toți participanții vor depune înaintea unei comisii, ca și cea din anul acesta, esamen de calificățiune. Cei-ce reușesc capătă diplomă de capacitate.

Abstrăgînd dela împrejurarea, că desenul se propune și în școlile noastre primare și că elevul, care dovedește, că are cunoștințe în desen e mai bucuros primit la cele mai multe meserii, nu trebuie să uităm că avem și noi învățatori, cari propun la școlile de meserii. Pentru aceștia poate fi numai

cu o recomandăție mai mult, dacă vor pute propune în mod sistematic și dessemul în școala de meserii, mai cu seamă azi, cînd fiecare meserie tinde a deveni o artă. Nu putem deci din destul recomanda învățătorilor, pe cari îi privește, precum și comunităților politice și bisericești să se folosească de acest bun prilej pentru de-a pute face posibilă participarea la căți mai mulți la acest curs. Spesele de 120—150 cor. ce vor fi necesare pentru un participant la acest curs de 6 săptămîni se vor răsplăti însutit în favorul meseriașilor noștri.

Bibliografie.

Chestia autonomiei bisericei române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de Lucian Boles. Tipografia „Minerva”, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vânzare la librăriile românești. — Atragerea atenției publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

„Povestea priveghetorei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain”. A teologilor din Blaj. Ediț. societății tipar. „Tipografeii”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, divina tragedie a Măntuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde, românesc, în felul scrierilor sfînte, este caracteristica escelentei traducerii, care face onoarea tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înțoșarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografeii” noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învîlișul e de hîrtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înțoșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„Enciclopedia Română”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovici, primsecretarul „Asociațiunii”.

Din această folositoare publicațiune a apărut fasc. XXIII., care cuprinde cuvintele Manlius—Mira, laolaltă aproape 1300 articole, între cari un bogat material istoric și biografic de interes deosebit pentru Români; amintim titluri: Manolescu, Manu, Maniu, Marcovici, Marghiloman, Marian, Marienescu, Marin, Mărzescu, Massim, Mateiu Corvinul, Mavrogheni, Mateescu, Maxim, Meissner, Melchisedec, Mețianu, Micle, Mihăilescu, Mihail, Mihalea, Mihályi, Mihnea, Millo, Minou, Minovici, etc., apoi din istoria universală: Maria Teresia, Martinovici, Martinuzzi, Medo-Persi, Menemur, Migrațiunea popoarelor, etc. Dintre celelalte scrieri mai mari și importante, remarcăm: o valoroasă serie de articole de medicină, igienă și balneologie, lucrute de Dr. I. Felix (Masagiu, Maternitate, Medicina, Miasma, etc.), E. Felix (Melancolia), Imerwol (Meninge, Măduva) și Dr. Vuia (Marianbad, Melence, Meran, etc.); numeroase articole din botanica de Panțu, Radian și Procopovici, din mineralogie de Mrazek (Marmora) și Murgoci (Metamorfosa rocilor), din zoologie de Dr. N. Leon (Metamorfosa, Mimelism, etc.), Moisi și Popescu-Voitești, din chimie de Minovici (Mercuriu, etc.), din filosofie de Dragomirescu (Materialism, Metafizica, Mill, etc.), Pletos și Nigrlim, din mitologie de At. M. Marienescu (Mars, Mercur, Minerva etc.), din istoria bisericească de Dr. Bunea, Dr. Radu (Marianopolis) și C. Auner (Milovia, Metoc, Melchisedec, etc.), diferite notițe din literatură și artă de D. Evlocean, M. Străjan și N. Petrescu, din muzică de T. Cerne (Melodia, Mendelssohn Menestrel, Meyerbeer, etc.), și în fine articolele: Meglena de G. Weigand, Maramureș de T. Bud, Mars (planeta) de Otescu, Marina de Bălescu, etc. Articolele istorice îngrate mai sus în cea mai mare parte sunt lucrute de D. Onciul, I. S. Floru și Th. A. Aguletti.

Această spicuire dintre titluri unui singur fascicol încă arată bogăția materialului cuprins în această publicațiune, precum și forțele mari și distins ce s'au angajat la realizarea ei. Fiind tipărite până acum trei din patru părți ale dictionarului, putem spera că în scurt timp va fi pe deplin terminat și va face pu-

blicului cetitor român bune servicii pentru popularizarea științelor și lățirea cunoștințelor folosite.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depozit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23.20 (în România: lei 25. —, resp. 28.50).

„Tiganiada” sau „Alexandria a țigănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preacunoscutul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și în înțeles întocmit de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Brașov. Prețul 45 cr.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I. de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară, în special Banca națională română”, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Novela, de Ioan Pop Reteganul este titlul unui volum ce a apărut acum în București, în editura librăriei Leon Aloulay. Conțin bucatile: Firușă Nujului, Cergitorul, Tudorica, Mîntă de muieră și pace! Bietul Istode, Mitru Pascului, Petrea Iovului, și se află de vânzare la autorul în Retteg, prețul 1 cor. — Tot acolo se află și scrierea lui Novela și Schife, asemenea cu prețul de 1 coroană. Această scriere conține: Biserica pocăinții, Blandocul, O inimă nobilă, Nenea Alec, Popa Toma, Salvina și Susana cea nebună. Ambele aceste scrieri le recomandăm cetitorilor noștri ca scrieri morale și lesne de priceput.

Sosiți în Sibiu.

La 24 Aprilie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Trailovici, major din București; Predragovich, preot din Kuman; Comșa, preot din Copăcel; Hausnitzer din Arad, Hoffmann din Budapesta, ingineri; Antonovits din Cîsnădie, Standelsky din Oradea-mare, căpitani; Torday, Teleszky, din Cîsnădie, locotenenți; Dr. Mejianu din Zărnești, Dr. Șeneha din Făgăraș, advocați, Schul din Făgăraș, Jocki, Kauntz, din Cluj, Weiss, Megay, Lukács, Prinz, din Budapesta, Kampe, Winterstein, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurhher”: Maisel, Lehner, din Viena, comercianți; Popovici, căpitau din Ibaș-falău; Wolf, preot din Csepán.

Hotel „Meltzer”: Coltofean, protopop din Breșcu; Nagy, neguțetor din Oradea-mare; Schreiber din Viena, Benkő din Ohichinda-mare, privatieri; Hausmann, oficial din Budapesta.

Hotel „Mihailu”: Dr. Rottter, medic din Cluj.

Cursul plotel din Sibiu.

Din 24 Aprilie n. 1901.

Hărte-monetă română	Cump.	18.74	vînd.	18.84
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)				
Ruble rusești		2.46		2.54
Galbeni		11.26		1.840
Napoleon-d'ori		19.—		9.100
100 Marco germane		117.—		117.40
Livre sterling		28.90		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 22 Aprilie n. 1901

Renta de aur ung. 4%	118.25
„ „ „ 4%	98.35
„ „ „ 6%	99.0
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ „ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.6
Losuri pentru regulara Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărte austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Losuri austriace din 1890	142.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1675.—
„ de credit ung.	715.—
„ de credit austr.	702.50
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.35
Napoleon-d'ori	19.50
Mărci 100 imp. germane	117.40
London 10 Livre sterlingi	240.40

Bursa de Viena.

Din 22 Aprilie n. 1901.

Renta de aur 4%	118.5
Renta ung. v. c. 4%	13.30
Imprumutul căilor ferate ung.	92.30
Bonuri rurale ung.	93.60
„ „ „ croate-slavone	92.75
Renta de hărte austriacă	96.35
„ de argint austriacă	98.15
„ de aur austriacă	11.15
Losuri austriace din 1890	141.30
Acțiunile băncii austro-ungare	168.5
„ de credit ung.	715.5
„ de credit austr.	711.—

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Noutăți pentru domni.

Cravate, gulere, cămeși, manjete, mânui, ploiere, batiste, ciorapi, bretele.

Noutăți pentru dame.

Camisoale moderne, bluse, pelerine, cordoane, umbrele și ploiere, mânui, albituri pentru dame, până la cele mai fine se capătă cu prețuri moderate în depositul meu bine asortat.

Iulius Wermescher,

Sibiu, Piața-mare — strada Cîrnădlei (colț).

[119] 5—10

Din editura „Tipografeii”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpărare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpărare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Costan T., Aur, novelă	—20
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprive din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-*ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.*

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu ilustrații românești

„...toate 'a tot
Frumoase cât eu n-ai au pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea”

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la
„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 18.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrații.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foale

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Fabrică de casse.

Subscriși! Iți iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu confundă cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătare în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumini Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,

strada Poplăcel-mare Nr. 8.

[26] 6—

Au sosit tocmai acum!

toate soiurile de

ape minerale,

umplatură proaspătă,
cu cele mai ieftine prețuri.

[181] 2—3

Totodată recomandă vinurile sale
escelente-naturale de masă și desert

„Concordia”,

societate comercială pe acții în Sibiu.

Un tinăr român

care știe bine limba maghiară și are scrisoare bună, se primește pe timp mai îndelungat numai decât ca adjunct de notar în cancelaria notarială a subscrisului.

Respectivul primește un salariu lunar de 26 coroane și alte accidenții, viptul întreg, cuartir și luminat afară de spălat.

Reflecții să se adreseze la subscrisul.

Ioan Bunea,

notar în comuna Căcova, p. u. Orlat,

[127] 2—3 comit. Sibiuului.

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibiuului.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin editarea acestei cărți folositeare a umplut un gol adânc simțit la literatură stupăritului. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stupar priceput. Ea trecează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot anul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Descrierea Ardealului.

Cine voadă să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elocuoase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română”, scrie într-*alte*:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădever se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.”

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărței acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

Din editura „Tipografeii”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mora. Un exemplar 8 bani.
4. Pipera Păra. Poveste de I. T. Mora. Un exemplar 16 bani.
5. Fecă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jack și jocul de copii. De P. Ispirescu, culegător-epic. Un exemplar 80 bani.
7. Toi legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nonă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Măntul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgostitul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Măntul de mamă. Legendă populară din gîrlul Măntulului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Boiana Năncovă tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Ierăik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Gîlătură, întrebări și răspunsuri, fragmente de limbă, scurte de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Țării de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Gălbenuș. Cu trei plecare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevray. Un exemplar 16 bani.
19. Conșoarea. Poveste de I. T. Mora. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgostit. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 18 bani.
22. Săpătorărea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolas Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fanteziile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Fecă și satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Moliere. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana ei alonă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulgur. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La sar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prisoaca fermecată. Poveste în versuri de P. Duliu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 30 bani.
40. O partidă în pătru. De Antoniu Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
41. Poșcul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișorele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Crotorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina pînăruar. Poveste de Nicolae Trimbișenia. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enes Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare »Căntec bătrănesc«. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-*ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.*

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.